

Kadınım Nazire Atilla İlhan Şiirine

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 26 Haziran 2022

“Sabiha bu adamlar beni alıp götürcek
Sakın ha ağlamayı istemiyorum
Soracakları varmış yıllardır sorarlar

Al şu yüz lirayı yanında bulunsun
Çocuğa bir şeyler al onunla avunsun
Beyler ben hazırım haydi gidiyoruz
Sabiha unutma seni bekliyorum.”(A. İlhan)

Düşlerim var, memur bey beklediğim
Bir de yolumu gözleyene sadakatim
Aşk idi mihlandığım
Aşikâr asi ve hoyrat bir rüzgârım
Ama Sabiha beni bu yüzden sevdi

Kadınım, yüzün ve yüz göz olduğun
Neyse sana yaşattığım mağduriyetin
Yerle yeksan olmuşken ömür
Dipçiği ile vuruldum kaderin
Kederli yüzün kanadığım kadar
Hüzündür meali bu aşkın
Tanıdığım ilk günden beri mutlu etmeyi seni hayalim
Hırpalandım seni de katık ettim makûs talihime
İklimler devindi, kadınım
Kadı kızı olsan bile yoktu hakkım buna
Hak ettiğinden fazlasını dahi yaşatmalıydım sana

Sancılı bir gün, kadınım
Sandığında saklı bohçanı al da git baba evine
Evladiyelik acılarımla nasıl da esir ettim seni
Eften püften bir adamım işte
Adamlığım batsın sana yaşattığım bu hazin hikâyeye

Hazır ol da geçti ömür
Hakkıyla yaşamak neydi bilemedim

Hak ettiğimdi yalnızlık seni de alet ettim ya kaderime
Kederin isi
Aşkın sisi
Varoş bir gölgeyim ben için aslı
Mükerrer acılar muhafaza edecekken seni evimde
Muhالیf ve haris adamlar beni benden etti
El kadar bebekle ortada bıraktım seni
Sihirli değneğimdin oysa
En başta eline dahi dokunmaya kıyamadığım

Yalanım yok: çok sevdim
Yalanım yok: hak ettiğinden de çok
Yalanım yok: hep seveceğim seni
Yalanım yok, kadınım
Yakardığım kadar Rabbime
Af etsin beni
Bir rüzgârdı geldi geçti
Mezar taşıma da yazsınlar
Alnının akıyla eş bildim Allah katında seni
Taksiratımı af etsin Rabbim
Ölup de gidersem bir kör kurşunla
İyi bak evladımıza asla da beni anma
Hatta gelme de mezarıma
Seninle geçen bir gün bile yetti
Benim gibi ipsiz sapsız birini adam etmeye

Eşref saati aşkın
Elyaf üzünçlerle kabir azabı yaşattığım
Ananın kemikleri sızlar bilirim
Anaç değil ki de yüreğim seni keşke mutlu etseydim
Aciz bir kulum bazen aç geçer günlerim
Bazen toktur iç sesim
Tokalaştığım kötülük bulaşan üstüme başıma
Ah, be kadınım güneşimsin sen balçıkla sıvanmayan

Hala vakit varken dön baba evine
Kalender meşrebim sense saraylara layık
Aç tavuğum arpa ambarında
Senin hak ettiğin bu değildi

Başını yasladığın çınarın olamadım senin
Anamdan yadigâr şu yüzükle eş bildim güzelliğini
Seni kirletemem artık bundan sonra
Kinaye yüklü eşrafın da atmışken pabucunu dama
Damgalı eşeğim ben sense kelebek
Tıpkı mutluluğumuz gibi tek günlük
Bedeldi oysa bir ömre senle geçirdiğim vakit
Ve işte altına imzamı attığım akit
Elbet alınının akıyla oldun evimin kadını
Yetti gayri sürtüştüğüm ahali
Ve bu sevda burada bitti